

Fisör till gitar

Jag minns den ljuva tiden
Sånger från lektioner och raster

Fisör till gitar

2

Musik att minnas

Visor till gitarr

2

Jag minns den ljuva tiden

Sånger från lektioner och raster

Författare: Anders Berglund

Förlag: Musik att minnas, Källslätten 12, 647 91 Mariefred

© Copyright 2008 Anders Berglund och Musik att minnas

- Om jag kommer ihåg vad min första fröken hette?
Nej, hur sjutton skulle jag kunna göra det,
det var ju så längesen - Jansson hette hon förresten...

Alla har vi egna minnen från skoltiden.
Snälla eller stränga lärare, inlärandet av psalmverser
och utantill-läxor. Vi minns sångerna, vad vi lekte på
rasterna och vad vi tyckte bäst och sämst om bland
skolämnena.

Katarina Norra folkskola i Stockholm, året är 1923.

Jag minns den livva tiden innehåller sånger, minnen
och bilder från skolan. Förhoppningsvis kan häftet
komma att användas i många olika sammanhang;
studiecirklar, sångstunder och som underlag för
samtal på tu man hand.

Anders Berglund

Jag minns den ljuva tiden

Anna Maria Lenngren
W. Gluck

Jag minns den lju - va ti - den, jag minns den som i - går, då
o - skul - den och fri - den tätt följ - de mi - na spår, då
las - ten var en häx - a och sor - gen snart för - svann, då
allt u - tom min läx - a jag lätt och lus - tigt fann.

Ej skillnad till personer jag såg i nöjets dar
bondpojkar och baroner, allt för mig lika var.
I glädjen och i yran den av oss, raska barn
som gav den längsta lyran, var den förnämsta karl'n.

Av falskheten och sveken jag visste intet än.
i var kamrat av leken jag såg en trogen vän.
De långa lömska kiven dem kände icke vi
när örfilen var given var vreden ock förbi.

Men mina ungdomsvänner, hur tiden ändrat sig!
Jag er ej mera känner, ni känner icke mig.
De blivit män i staten, de forna pojkarna
och kivas nu om maten och slåss om titlarna.

Med fyrti år på nacken de streta i besvär
tungt i den branta backen, där lyckans tempel är.
Vad ger då denna tärnan, så sökt i alla land?
Kallt hjärta under stjärnan, gul hy och granna band.

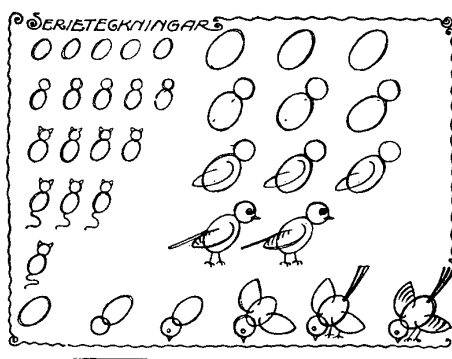
Tryggare kan ingen vara

Lina Sandell
Svensk folksmelodi

Tryg - ga - re kan ing - en va - ra än Guds lil - la bar - na - ska - ra. Stjär - nan
ej på him - la - fäs - tet, få - geln ej i kän - da näs - tet.

2. Herren sina trogna vårdar
uti Sions helga gårdar.
Över dem han sig förbarmar
bär dem upp på fadersarmar.

3. Ingen nöd och ingen lycka
skall utur hans hand dem rycka.
Han vår vän för andra vänner
sina barns bekymmer känner.

4. Vad han tar och vad han giver
samme fader han förbliver.
Och hans mål är blott det ena:
barnets sanna väl allena.

Vem kan segla förutan vind

Vem kan seg - la för - u - tan vind, vem kan ro u - tan å - ror,
vem kan skil - jas från vän - nen sin u - tan att fäl - la tå - rar?

Jag kan segla förutan vind,
jag kan ro utan åror,
men ej skiljas från vännen min
utan att fälla tårar.

Blinka lilla stjärna

Setty Ehrenborg-Lasse
Fransk folksmelodi

Blin - ka lil - la stjär - na där, hur jag und - rar vad du är!

Fjär - ran loc - kar du min syn, lik en di - a - mant i skyn.

Blin - ka lil - la stjär - na där, hur jag und - rar vad du är!

När den sköna sol gått ner,
strax du kommer fram och ler,
börjar klar din stilla gång
glimmar, glimmar natten lång.
Blinka, lilla stjärna där
hur jag undrar vad du är.

Vandraren på nattlig stig,
för ditt ljus han älskar dig.
Han ej hade sett att gå
om du icke glimmat så.
Blinka, lilla stjärna där
hur jag undrar vad du är.

När vi sitta i vår bänk

Melodi: Blinka lilla stjärna

När vi sit - ta i vår bänk, då det he - ter: Ef - ter - tänk!

Ge - nast bör - ja vi fun - de - ra på det där och an - nat me - ra.

Den först sva - ret hit - ta kan, han är duk - tig han, min - sann!

När vi sitta i vår bänk,
då det heter eftertänk!
Genast börja vi fundera
på det där och annat mera.
Den först svaret hitta kan,
han är duktig han, minsann!

Stackars barn som ute gå
bara odygd lära få.
Intet kunna, intet veta
aldrig snälla barn få heta.
Hemma och i skolan vi
lära gott att sälla bli.

Kom, min lilla

L.M. Bentsen
Melodi: Jubben Noak-

Kom, min lil - la, nu vi vil - ja raskt till sko - lan gå.
Sjung - a, lä - sa, skri - va, så att vi må bli - va
ras - ka gos - sar, snäl - la flic - kor. Å, vad det skall gå.

D A7
Sy och sticka bör var flicka
D A7 D
det kan man förstå.

Em
Gossarna de slöjda
A7 D
över hyveln böjda
A7
raspa, hamra, bulta, slamra,
D A7 D
ingen lat får stå.

D A7
Ja, vi vilja gärna vara
D A7 D
käcka, muntra små,
Em
som små fåglar sjunga
A7 D
när vi äro unga
A7
att vår fader och vår moder
D A7 D
glädje av oss få.

Ett, två, tre, fyra, alla byxor äro dyra.

Den som inga byxor har han får gå med rumpan bar.

Morgonsolen redan strålar

Mor - gon - so - len re - dan strå - lar högt på blå - a him - me - len,
lil - la få - geln glät - tigt sjung - er från sin gren i - gen.

C F G7
Såsom han vi glada stämma
Dm G
opp vår sång mot himlens höjd.
C G7 C G7
Sedan skynda vi att börja
C G7 C
arbetet med fröjd.

C F G7
Dagens stund är snart förliden.
Dm G
Blott för den som flitig är,
C G7 C G7
bliver efter slutad möda
C G7 C
vilan ljuv och kär.

Din klara sol

J. E. Wallin
Svensk folksmelodi

G C Am G Em A7 D

Din kla - ra sol går å - ter opp, jag tac - kar Dig, min Gud. Med

G C Am D Em D7 G

kraft och mod och ny - fött hopp jag hö - jer gläd - jens ljud.

G C Am G
Din klara sol går åter opp:

Em A7 D
Jag tackar Dig, min Gud.

G C Am D
Med kraft och mod och nyfött hopp

Em D7 G
jag höjer glädjens ljud.

G C Am G
Din sol går opp för ond och god,

Em A7 D
för alla som för mig;

G C Am D
O, må jag ock i tålamod

Em D7 G
och kärlek likna Dig.

Morgon mellan fjällen

Betty Ehrenborg - Lasse
K. H. E. Hauer

G D7 G D G D

Mor - gon mel - lan fjäl__ len. Kla - ra bäck_ och flod__ sor - lan - de mot

G Em Am D7 G D G

häl - len, sjung - a: Gud_ är god,__ Gud__ är god.

G D7 G Em
Dagen ser jag bräcka,

G D
fram går ljusets flod.

G D7 G Em
Dalen som den väcker

Am D7 G
svarar: Gud är god,

G Am D7 G
Gud är god.

Härlig är jorden

Ö Ö Ingemann/ Ö Sääth-Holmberg
Schlesisk folksvisa

C Am G7 C Am G7 C

Här - lig är jor - den, här - lig är Guds him - mel, skön är

Dm C G C Dm G7

sjä - lar-nas pil - grims - gång. Ge - nom de fag - ra ri - ken på

C Am C G7 C

jor - den gå vi till pa - ra - dis med sång.

C Am G7 C
Tidevarv komma,
Am G7 C
tidevarv försvinna,
Dm C G
slakten följa slaktens gång.
C Dm
Aldrig förstummas
G7 C
tonen från himlen
Am C G7 C
i själens glada pilgrimssång.

C Am G7 C
Änglar den sjöngo
Am G7 C
först för markens herdar.
Dm C G
Skönt från själ till själ det ljud:
C Dm
Människa, gläd dig,
G7 C
Frälsarn är kommen,
Am C G7 C
frid över jorden Herren bjöd.

Bred dina vida vingar

Lina Sandell
Folkmelodi

G D7 G Am D7 G

Bred di - na vi - da ving - ar o Je - sus ö - ver mig, och

D7 G Am D7 G

låt mig stil - la vi - la i ve och väl hos dig. Bli

A7 G D Em A7 D

du min ro, min stark - het, min vis - dom och mitt råd, och

G D7 G Am D7 G

låt mig al - la da - gar få le - va av din nåd.

G D7 G Am D7 G
Förlåt mig alla synder och två mig i ditt blod
D7 G Am D7 G
giv mig ett heligt sinne, en vilja ny och god.
A7 G D Em A7 D
Tag i din vård och hägnad oss alla, stora, små,
G D7 G Am D7 G
och låt i frid oss åter till nattens vila gå.

Den signade dag

J. O. Wallin
Folkmelodi

Den sig - na - de dag, som vi nu här se av him - me - len till oss ned -
kom - ma, han bli - ve oss säll, han lå - te sig te oss
al - la till gläd - je och from - ma! Ja, Her - ren den högs - te oss
al - la i dag för syn - der och sor - ger be - va - re!

Januari börjar året
Februari kommer näst,
Mars, April har knopp i håret,
Maj och Juni blommar mest.
Juli, Augusti och September
rika, härliga framgå,
men Oktober och November
och December äro grå.

30 dagar har November,
April, Juni och September
Februari 28 har allen
alla de övriga 31

Dm Am Dm
Den signade dag, den signade tid
C F
var morgon jag månne betänka,
Dm Am Dm
då nådenes sol så härlig och blid
C G A
rann upp för all världen att blänka
C Dm F C
och herdarna hörde Guds änglar i skyn,
Dm C D Am
som sjöngo att dagen var kommen.

Dm Am Dm
Om än varje träd och gräs på vår mark
C F
fått stämma och talande tunga
Dm Am Dm
om djurens och fåglarnas, ljuvlig och stark
C G A
som änglarnas röst kunde sjunga,
C Dm F C
förmådde de aldrig till fyllest Guds son
Dm C D Am
Vår Frälsare Jesus, lova.

Min skola

Min skola låg på landet. Jag hade flera kilometer att gå, det tog kanske mellan en halvtimme och en timme. Vi fick alltid ställa upp oss på led i korridoren innan vi gick in, och vi måste stå upp i bänkarna när vi svarade på frågor.

Det fanns en kamin i klassrummet och vedhämtningen gick på tur. Ibland fick vi godis när vi burit in ved åt fröknarna.

Jag satt längst fram i första klass.

Du gamla, du fria

Richard Dybeck

Svensk folkmelodi

Du gam-la, du fri - a, du fjäll -hö-gaNord du tys- ta dugläd-je-ri-ka skö - na! Jag
häl - sar dig vä - nas - te land_ up - på jord din sol, din him - mel di - na äng - der
grö - na, din sol din him - mel, di - na äng - der grö - na.

C Am D7 G
Du tronar på minnen från fornstora dar,
C D7 G
då ärat ditt namn flög över jorden.
C Em Am D7 G
Jag vet, att du är och du blir vad du var.
F G7 C
//: Ja, jag vill leva, jag vill dö i Norden!://

Kungssången

P. A. Strandberg

Otto Lindblad

Ur sven - ska hjär - tans djup en gång en sam - fälld och en en - kel sång som
går till kung - en_ fram! Var ho - nom tro - fast och hans ätt, gör kro - nan på hans
hjä - sa lätt, och all din tro till ho-nom sätt, du folk av frej - dad stam!

G A7 D
Du himlens Herre med oss var,
G Am G D
som förr Du med oss varit har,
D7 G
och liva på vår strand
D G
det gamla lynnets art igen
Hm Em D G
hos Sveakungen och hans män
D G Em Am D7 G
och låt Din ande vila än utöver nordanland!

Ack, Värmeland du sköna

Anders Fryxell
F. A. Dahlgren
Svensk folksmelodi

Am E7 Dm G7 C Dm
Ack, Vär - me - land, du skö - na, du här - li - ga land, du kro - na bland
Am E7 Am E7 Dm G7
Sve - a ri - kes län - der Och kom - me jag än mitt i det för - lo - va - de
C Dm Am E7 Am C
land, till Värm - land jag än - dock å - ter - vän - der Ja, där vill jag
E7 Am E7 Am E7 Dm G7
le - va, ja där vill jag dö. Om en gång i - från Värm - land jag ta - ger mig en
C G E7 Am E7 Am
mö, så vet jag att ald - rig jag mig ång - rar.

Am E7 Dm G7 C
I Värmeland är lustigt att leva och bo
Dm Am E7 Am
det landet jag prisar så gärna.
E7 Dm G7 C
Där klappar det hjärtan med heder och tro
Dm Am E7 Am
så fasta som bergenäs kärna.
C G7 Am E7
Och var och en svensk uti Svea rikes land
Am E7 G7 C
som kommer att gästa vid Klarälvens strand
G7 Am E7 Am
han finner blott bröder och systrar.

På rasterna lät det lite annorlunda...

Både skolsånger och populära slagdängor har fått finna sig i att få nya texter genom åren. De här korta sångfragmenten har sjungits med förtjusning tusentals barn över hela landet!

Min far han har Melodi: Gökvalsén

Min far, han har en halv - li - ter bränn - vin kvar. Min mor hon tror att hon ska få ny - a skor.

Alternativa avslutningar:min mor, hon tror att jag ska få en liten bror!
.....min mor, hon tror att f-n uti flaskan bor!
.....min mor, hon tror att flaskan är full av snor!

Ingeborg på pottan satt

Ing - e - borg på pot - tan satt, satt där bå - de dag och natt, satt där he - la vec - kan ut, men påmån - dan tog det slut! Ing - e - borg! det rin - ner ö - ver, det väx - er klö - ver på pot - tans kant!

Ingeborg har ingen säng
hon får ligga hos en dräng,
plocka loppor i en korg
skicka dem till Göteborg.

Ingeborg det rinner över,
det växer klöver
på pottans kant!

Vi lossa sand

Vi los-sa sand i-bland på Sö-der Mä-larstrand, vi los-sa he-la da-gen, vi
 var blott åt - ta man som los - sa sand i - bland på Sö - der Mä - lar strand vi
 los - sa he - la da - gen vi var blott åt - ta man, som los - sa sand bland.....

Kalle P.

Vill ni se Kal - le P. värl - dens störs - te sko - ja - re?
 Ing - en kan, så - som han vän - da byx - an bak och fram.

I finare familjer kunde man med fördel i stället vända rocken bak och fram.

Å andra sidan var det inte ovanligt att det var rumpan som vändes i stället....

Hur som helst bygger visan på en revyvisa som framfördes av den legendariske Sigge Wulff.

Anne-Marie och Pelle

An - ne - Ma - rie och Pel - le tjän - te på sam - ma stäl - le.
 Pel - le var kär i An - ne - Ma - rie och Ann' - Ma - rie var kär i Pel - le.

D
 Flickor har jag haft så många
 båd' korta, tjocka, feta, långa
 och friat har jag till de många
 tills kjolarna har blivit för trånga.

Säg mig du lilla fågel

J L Runeberg

Ch W Glück

D Em A7 D

Säg mig, du lil - la få - gel där mel - lan al - mens blad, hur

Em A7 D

kan du stän - digt sjung - a och stän - digt va - ra glad? Jag

Em A7 D

hör din röst var mor - gon, jag hör den var - je kväll, men

Em A7 D

li - ka ren är stäm - man och to - nen li - ka säll.

D Em A7 D

Förrådet är så ringa, din boning är så trång

Em A7 D

dock ser du mot din hydda och sjunger varje gång

Em A7 D

Du samlar inga skördar, och inga kan du få

Em A7 D

du vet ej morgondagen och är så nöjd ändå.

Litet bo jag sätta vill

Elias Schlegel

Trad.

G C G D A7 D

Li - tet bo jag sät - ta vill; gård med träd - gårds - täp - pa till. Li - ten

D7 G D7 G

å - ker till att gra - va vill jag up - på lan - det ha - va. Hu - set

C G C G D7 G

u - tan vank och brist; fy - ra rum och för - stu - kvist.

G C G

Ladugården lagom stor;

D A7 D

åtta får och fyra kor,

D7 G

gris i stian, häst i stallet,

D7 G

liten kvarn vid vattenfallet,

C G

och vid bryggan ner vid strand

C G D7 G

liten båt att ro ibland.

G C G

Gröna ängar, gödda fält,

D A7 D

allting så ordentligt ställt,

D7 G

harvad åker, raka diken

D7 G

vacker utsikt utåt viken;

C G

och så långt man skönja kan

C G D7 G

berg och holmar om varann.

Kom, hör min vackra visa

Zacharias Topelius

W.A. Mozart

Kom hör min vack - ra vi - sa, som få - geln dik - tat har. Guds
god - het vill jag pri - sa i al - la mi - na dar, om
ho - nom su - sar bäs - ken om ho - nom ta - lar skyn. I
rö - da ro - sen häc - ken han blomst - rar för vår syn.

Verben uti alla länder
säger vad som sker och händer.
Döda ting och ting med lib
äro alla substantiv.
Adjektiven säga plär
hurudana saker är.

G
Och himlen är hans höga,
Am D7 G
hans underbara hus,
och stjärnan är hans öga,
Am D7 G
och solen är hans ljus.
Am D7 G Em
Och vida världen glädes
A7 D
att honom prisa få
G C Am
och Gud är allestädes
G D7 G
han är i mig också.

Min första fröken

Min första fröken minns jag med glädje. Hon hette Anna Nilsson.
Hon var snäll och omtänksam mot alla barn. Vi hade lång väg att
gå till skolan, många gånger i dåligt väglag.
Några gummistövlar fanns inte på den tiden, så vi var ofta våta
om fötterna när vi kom till skolan.

Vår snälla fröken hade strumpor att låna ut till oss och torkade
våra strumpor vid kaminen. Det har jag kommit ihåg hela livet.

Efter småskolan fick vi en manlig lärare som var elak. Han slogs
med linjalen. En gång fick min bror stryk av rottingen, i min åsyn.
Han gick i sjätte klass och jag i femte.

Orättvist var det också, det glömmar jag aldrig.

Plocka vill jag skogsviol

Alexander Slotte
Finsk folksmelodi

Ploc - ka vill jag skogs - vi - ol och ljun - gens fi - na frans.
Ploc - ka, ploc - ka fam - nen full och bin - da till en krans.
Vin - ter - grönn och tim - je, min - na mig om vän - nen min, och
mån - ga, mån - ga tan - kar jag i kran - sen bin - der in.

Här är stigen som vi gått i söndagsstilla kväll
här vi suttit hand i hand på mossbelupen häll.
Är det dock en annan, som du givit har din hand
jag blir dig huld, du är dock min i mina drömmars land.
Ensam är jag vorden här och ensam skall jag gå.
Ringa jag på jorden är och fattig likaså.
Ingen kan dock taga från mig minnets lyckoskatt.
Jag är så rik allt med min krans i sommarljuvlig natt.

Rasterna

På rasterna lekte vi ofta tillsammans, både pojkar och flickor.
Vi lekte ringlekar, kurragömma och sista paret ut.
Pojkarna spelade kula och vi flickor hoppade rep.
Mina bästa väninnor var Sigrid, Ellen och Gunhild.
Vi bollade mycket och hoppade hage.

På lunchrasten brukade jag äta smörgås och mjölk. Jag hade med
mig mammas grova bröd med smör och ibland fläsk som pålägg.
De som inte hade så långt gick hem och åt.

Hösten är kommen

*P. F. Dahlgren
W. Udden*

Am E7 Am C G7 C

Hös-ten ärkom-men. Hör stor-mar-nas gny! Sva-nen tar av-sked och sva-lor-na fly.

Am E7 Am C G7 C

Blom-man har bäd-dat i mos-san sin grav vå-gor-na bru-sa på vil-lan-dehav.

Am E7 Am E7 Am E7 Am

Näc-ken motklip-pan guld-har-panslår, skogs-bru-den föl-ler sitt glän-san-dehår.

Am E7 Am
Solen är slocknad, så mörkt blir på hed.

C G7 C
Regnbäckar gråta på fjällarna ned.

Am E7 Am
Källan på knä står invid deras fot

C G7 C
och i sin urna tar tårarna mot.

Am E7 Am E7
Sommarn härnere har slutat sitt lopp,

Am E7 Am
där uti stjärnorna tindrar han opp.

Livet är en strid,
striden är en kamp,
kampen är en häst,
hästen är en dragare,
dragaren är ett stadsbud,
stadsbudet är en knöl,
knölen är en potatis.
Alltså är livet en potatis.

Du mörka gran

Tysk folksmelodi

D A7 D

Du mör-ka gran, du mör-ka gran i sko-gens tys-ta dun-kel! I

A7 D

vin-terns som i som-marns dar din grö-na skrud du stän-digt har. Du

A7 D

mör-ka gran, du mör-ka gran i sko-gens tys-ta dun-kel!

D A7 D
Du fagra gran, du fagra gran är kär i slott och koja

A7 D
När julens stjärna strålar klar, i julefröjder del du tar

A7 D
Du fagra gran, du fagra gran är kär i slott och koja.

Ack, nu är det vinter!

L.A. Lundh

G D7 G D7

Ack, nu är det vin-ter och ski-dan-hon-slin-ter i buk-ter och fin-ter, går bra, går bra! Och

G E7 Am D7 G

knu-tar-na spra-ka, och me-dar-na kna-ka, och i-sar-na bra-ka, hur-ra, hur-ra!

G
Nu remma vi hemma
vår skridsko i klämma
D7 G
och möte vi stämma
D7
på sjön, min vän.
G
Nu börjas attacken
E7
med stål uppå klacken,
Am D7
och nacken i backen,
G
och upp igen!

G
När vintrarna snöga
på näsa och öga,
D7 G
det akta vi föga
D7
går bra, går bra!
G
När julgranen blossar
E7
och läxorna lossar
Am D7
då sjunga vi gossar:
G
Hurra, hurra!

Videvisan

Zacharias Topelius

Alice Tegnér

G Hm Am G

Sov, du lil - la vi - de ung, än så är det vin - ter.

Hm A7 D

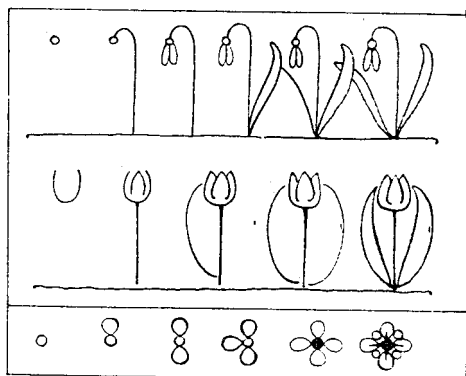
Än så so - va björk och ljung, ros och hy - a - cin - ter.

D7 G D7 G

Än så är det långt till vår in - nan rönn i blom - ma står.

E7 Am D7 G

Sov, du lil - la vi - de än så är det vin - ter.

G Hm
Solskens öga ser på dig,
Am G
solskens famn dig vaggar.
Hm
Snart blir grönt på skogens stig
A7 D
och var blomma flaggar.
D7 G
Än en liten solskensbön;
D7 G
vide liten blir så grön.
E7 Am
Solskens öga ser dig.
D7 G
Solskens famn dig vaggar.

April

Barnen lekte ute i det granna solskenet.
Så kom det en häftig regnskur.
In i stugan sprungo de.
Regnet var snart förbi. Solen glimmade åter.
Och barnen sprungo ut på nytt.
Nej, nu kom det en ny regnskur.
In i stugan igen.
”ja, ja, det är som ordspråket säger” sade mor:
April med sitt brokiga skinn
kör barnen än ut och än in.

Vårvindar friska

Em H7 Em H7
 Vår - vin - dar fris - ka, le - ka och vis - ka lun - der - na kring likt äls - kan - de par.

Em H7 Em
 Ström - mar - na i - la, fin - na ej vi - la förr - än i ha - vet stört - vå - gen far.

G D Em H7
 Klap - pa mitt hjär - ta, kla - ga och hör vall - hor - nets klang bland klip - por - na dör.

Em H7 Em
 Ström - kar - len spe - lar, sor - ger - na de - lar va - kan kring berg och dal.

Em
 Hjärtat vill brista - ack, när den sista

H7 Em H7
 gången jag hörde kärlekens röst.

Em
 Avskedets plåga, ögonen låga

H7 Em
 mun emot mun vid klappande bröst.

G D
 Fjälldalen stod i blomstrande skrud,

Em H7
 trasten slog drill på drill för sin brud,

Em
 strömkarlen spelar, sorgerna delar

H7 Em
 suckande berg och dal.

Det var en gång en bonde och hans hustru, som blevo bjudna till bröllop. Nu var hustrun sådan, att om en människa sa sen sak, så sade hon alltid rakt emot. Därför sade nu bonden: "Jag tycker inte vi ska fara till det bröllopet!" "Nog ska jag fara!", skrek gumman. Så gåvo de sig iväg. På vägen var en lång bro, som ledde över en älv. Då de kommo mitt på bron, voro de trötta och satte sig på broräcket för att vila. Så sade bonden: "Nu ska vi inte vräka oss balåt, för då ramlar vi i." "Nog ska jag vräka mig" skrek gumman. Så vräkte hon sig baköver, och så ramlade hon i. Gubben sträckte ut handen. "Ta i mig!" ropade han. "Inte tar jag i!" skrek gumman. Och så sjönk hon. Gubben gick efter folk, som skulle dragga efter gumman. De höllo länge på, men hittade henne ej. Så sade gubben. "Det vore nog mer likt den gumman att gå mot strömmen, till och med sedan hon är död." Så gingo de uppefter strömmen och draggade. Och när de kommo till sjunde forsen ovanför, ja, då funno de gumman.

Alla fåglar kommit re 'n

Hoffman von Fallersleben
Tysk folksmelodi

A D A E7 A E7 A

Al - la fåg - lar kom - mit re 'n, vå - rens gla - da gäs - ter.

D A E7 A E7 A

Vil - ken fröjd i so lens - sken, vil - ka sång - ar - fes - ter.

E7 A E7 A E7 A E7

Lär - kan dril - lar högt i sky, vå - ren är ju e - vigt ny.

A D A E7 A E7 A

Jor - dens hög - tid bör - jar gry, spri - der fröjd åt al - la.

A D A
Vilken glädje, hör, ack hör!

E7 A E7 A
Nätt och lätt de trippa.

D A
Gök och trast och siskors kör
E7 A E7 A
väcka upp var sipa.

E7 A E7
Dig de önska sommarfröjd,
A E7 A E7
jubla högt i himmelshöjd.

A D A
Skogen står så grön och fröjd
E7 A E7 A
ljuder från var klippa.

Det var en gång en gubbe, som var lite döv.
Men det ville han inte låtsa om.

När folk frågade honom om någonting, svarade han därför på måfå.
Det blev ju lite galet ibland, förstås. En dag satt han utanför sin stuga och täljde
på ett yxskaft. Så såg han en främmande karl komma gående på vägen.
När den här karlen kommer här förbi, tänkte gubben, så stannar han och frågar,
vad jag håller på att slöjda. Och sen frågar han väl, hur lång vägen är till stan.
För det brukar alltid folk fråga här. Och så frågar han väl om han ska ta av till
höger eller till vänster vid vägskalet där borta.

När karlen kom fram, stannade han och sade: "God dag, far!"

"Yxskaft!" sade gubben. Karlen blev ju förvånad, men han tyckte inte det var värt
att låtsa om någonting. Så sade han: "Rågen har blivit hög här, ser jag."

"Den är jämt en halv mil lång", svarade gubben. Då blev karlen så förundrad,
så han utbrast: "Är ni lite vriden, ni far?" "Till vänster", svarade gubben.

Men då tyckte inte karlen att det var värt att säga något mer. Han gick sin väg.

Hör hur västanvinden susar

L.A. Lundh

G D7 G Am G D

Hör hur väs - tan - vin - den su - sar, se hur här - ligt maj - sol ler! Hör hur

G D7 G D A7 D

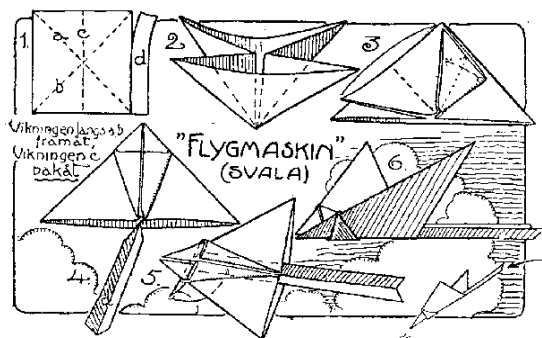
bäc - ken ys - tert bru - sar, ing - a bo - jor håll - la mer. Ser du

D7 G D7 G C G

sip - por små, hör du lär - kor slå si - na dril - lar högt mot him - len blå. Ack, hur

D7 G Em G D7 G

ti - den går, nu är å - ter vår. Väl - kom - men här - li - ga vår!

Ritpapper eller begagnat skrivboks-papper 15 à 20 cm i kvadrat — överburen remsa (d) till stjärta. Å bild 3 högra halvan har den övre trekanten vikts en gång; den ska vikas ytterligare en gång, nämligen så som den prickade linjen och pilen antyder. Sedan ska vänstra halvan vikas på samma sätt. Det därigenom uppkomna vecket ska vändas nedåt. Sedan »stjärten» stickits in (4), vikas hörnet bakåt, såsom antydes med pilen på 5 och synes tydligt på 6. Därigenom fasthålls »stjärten».

G D7 G

Alla skogens fåglar sjunga.

Am G D7

Det är liv i dal, på höjd.

G D7 G

O, så låt oss, gamla, unga

D A7 D

sjunga vårens lov med fröjd.

D7

I vår ungdoms vår

G

ack, hur lätt det går

D7 G C G

stämma upp en sång för nyfödd vår.

D7

Är den kulen, grå,

G Em

det är vår ändå.

G D7 G

Välkommen, härliga vår!

En hund sprang en gång på en väg och bar ett köttstycke i munnen.
Efter en stund kom han till en å. Över denna låg en spång.
Hunden sprang ut på spången.

När han sprungit några steg på den stannade han förvånad och tittade ned i vattnet.
Köttstycket, som han bar i munnen, avspeglades däri.
Då trodde han att bilden av köttet, som han såg i vattnet var ett verkligt köttstycke,
och han öppnade just munnen för att gripa tag i det, men i detsamma tappade han
det riktiga köttstycket, och nu stod han där helt skamflat.

Den som gapar efter mycket,
mister ofta hela stycket.

Så var det rast igen...

Du ska få min gamla kortlek när jag dör

Melodi: She'll be coming round the mountain

D

Du ska få min gam-la kort-lek när jag dör, du ska få min gam-la

A7

kort-lek när jag dör. Ty där-op-pe hos Gud Fa-der får man

G D A7 D

in-te dra en spa-der, du ska få min gam-la kort-lek när jag dör!

D
Du ska få min gamla potta när jag dör,
A7
du ska få min gamla potta när jag dör,
ty där uppe hos Maria
G
får man pissa i det fria
D A7 D
du ska få min gamla potta när jag dör.

D
Du ska få min gamla cykel när jag dör,
A7
du ska få min gamla cykel när jag dör,
För där uppe i Guds rike
G
kör man bara ner i dike
D A7 D
du ska få min gamla cykel när jag dör.

Det finns många varianter på den här populära melodin. De här återgivna verserna är inte censurerade, men heller inte på långt när de grövsta!

Very good - gummisnodd
Very well - cykelställ
Very nice - fågelbajs

Det var på E-PA vi mötte varandra *Melodi: Capri*

D A7

Det var på E-PA vi möt-te var-and-ra, i-bland kal-song-er och dof-tan-de två. Jag kän-de

D A7 D

igen hen-ne bland al-la and-ra, ty påstrum-pan hon ha-de ett hål.

Under Paris broar Melodi: Sous les ponts de Paris

Un - der Pa - ris bro - ar _____ lig - ger en na - ken
karl. _____ Där har han le - gat i sex - hund - ra år,
u - tan en kaf - fe - tår.

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff has a D chord above it. The second staff has A7 and D chords above it. The third staff has A7 and D chords above it. The lyrics are in Swedish and describe a scene in Paris.

*Allman tystnad i vår klass
medan fröken går på dass!*

Kiss i sängen och ha det bra

Melodi: Min egen lilla sommarvisa

Kiss i säng - en och ha det bra, lig - ga li - te och fun - de - ra,
varm omstjär - tensom en som - mar - dag, jag tror jag kis - sar li - te me - ra.
Tjo lit - ta lit - ta, tjo lit - ta lej, kom ska jag kas - ta ko - skit på dej!
Tjo lit - ta lit - ta tjo lit - ta lej. Kom ska jag kas - ta me - ra!

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff has G and D7 chords above it. The second staff has a G chord above it. The third staff has D7 and G chords above it. The fourth staff has D7 and G chords above it. The lyrics are in Swedish and describe a romantic scene.

Sitter inte kärringen på gärsgårn...

Melodi: Ach du lieber Augustin (mer eller mindre)

Sit - ter in - te kär - ring - en på gärs - gårn och ski - ner in - te so - len på
him - me - len blå? Står där in - te gub - ben vid
la - gårn och pis - kar in - te reg - net från him - me - len ner?

The musical score is written on three staves in C major (no sharps or flats) and 2/4 time. The first staff has C and G7 chords above it. The second staff has G7 and C chords above it. The third staff has G7 and C chords above it. The lyrics are in Swedish and describe a scene with a carriage and a man.

Längtan till landet

X. H. Säterberg

Otto Lindblad

Vin-tem ra - sat ut bland vå-ra fjäl-lar, dri - vans blom - morsmäl - taned och dö.

Him-len ler i vå - rens lju - sa kväl - lar so - len kys - serliv i skog och sjö.

Snart ärsom - man här i pur - pur - vå - gor, guld - be - lag - da a - zur - skif - tan - de,

lig - ga än - gar - ne i da - gens lå - gor, och i lun - den dan - sakäl - lor - ne.

D E7 A
Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar,
D G E7 A
ut till landet, ut till fåglarne,
D E7 A
att jag älskar dem, till björk och lindar
E7 A D A E A
sjö och berg jag vill dem återse;
D A7
se dem än som i min barndoms stunder,
D
följa bäckens dans till klarnad sjö,
A7 D
trastens sång i furuskogens lunder,
G E7 A D
vattenfågelns lek kring fjärd och ö.

D E7 A
Flugans stolta gång på rullgardinen,
D G E7 A
flugans stolta gång på rullgardin,
D E7 A
flugans stolta gång på rullgardinen,
E A D A E A
flugans stolta gång på rullgardin.
D A7
Flugans stolta gång på rullgardinen,
D
flugans stolta gång på rullgardin,
A7 D
flugans stolta gång på rullgardinen,
G E A D
flugans stolta gång på rullgardin.

Längtan till landet, oftast kallad Vintern ra... blev så populär att en helt ny, ganska respektlös text författades av någon spjuver.

Den spreds självklart snabbt bland små odågor över hela landet. Denna text kan alltså sjungas på exakt samma melodi som Längtan till landet!

Helst samtidigt med de mer välartade barnen förstås.

Nu grönskar det

Evelyn Lindström
J. O. Bach

C G7 Dm G7 C

Nu_ gröns - kar det i_ da - lens famn, nu dof - tar_ äng och_ lid. Kom_

G7 Dm G7 C

med, kom med på_ vand - rings - färd i vå - rens_ gla - da_ tid. Var

F C G7

dag är som en gyll - ne skål till bräd - den_ fylld_ med_ vin. Så_

C G7 Dm G7 C

drick, min_ vän_ drick_ sol och_ doft, ty da - gen_ den är_ din!

Sånglektionerna

Jag kommer inte ihåg några sånger, för jag fick inte vara med och sjunga på sångimmarna. Jag fick sitta och teckna när de andra sjöng. Fröken tyckte väl att det lät för hemskt.

Det värsta på hela terminen var när man skulle gå fram till fröken och sjunga upp. Hela klassen skrattade åt mig. Jag har egentligen aldrig sjungit, men jag lyssnar gärna på andra.

C G7
Långt bort från stadens gråa hus
Dm G7 C
vi glatt vår kosa styr
G7
och följer vägens vita band
Dm G7 C
mot ljusa äventyr.
F C
med öppna ögon låt oss se
G7
på livets rikedom
C G7
//: som gror och sjuder överallt
Dm G7 C
där våren går i blom.://

Vi gå över daggstänkta berg

Elof Thunman
Edvin Eriksson

Vi gå ö - ver dagg - stänk - ta berg, fal - le - ra som lå - nat av sma - rag - der - na sin
färg, fal - le - ra. Och sor - ger ha vi ing - a, vå - ra gla - da vi - sor kling - a när vi
gå ö - ver dagg - stänk - ta berg, fal - le - ra.

De gamla, de kloka må le, fallera,
vi äro ej förståndiga som de, fallera.
Men vem skulle sjunga
om våren den unga
om vi vore kloka som de, fallera.

O, människor, förglömmer er gråt, fallera,
och kommer och följer oss åt, fallera.
Si fjärran vi gånga
att solskenet fånga.
Ja, kommer och följer oss åt, fallera.

Så gladeligt hand uti hand, fallera,
nu gå vi till fågel Fenix' land, fallera.
Till det sagoland som skiner
av kristaller och rubiner.
Nu gå vi till fågel Fenix' land, fallera.

Ursprungligen lyder texten:

Vi gå över daggstänkta berg, berg, berg
som lånat av smaragderna sin färg, färg, färg...

En annan version av texten har sjungits på många skolgårdar.
I värsta fall också under sånglektionerna:

Vi gå över blodstänkta golv, falukorv
där spöken dansa hambo klockan tolv, falukorv,
och skolan ska vi spränga
och magistern ska vi hänga,
när vi gå över blodstänkta golv, falukorv!

I sommarens soliga dagar

Gustaf E. Johansson
Gammla marschmelodi

I som - ma - rens - so - li - ga da - gar vi gå ge - nom sko - gar och ha - gar på
fär - dens bes - vär ing - en kla - gar, vi sjung - a var vi gå. Hal - lå! Hal - lå! Du som är
ung, kom med och sjung och sitt ej hem - ma slö och tung! Vår sång - ar -
tropp han gång - ar opp på kul - lens all - ra högs - ta topp. I som - ma - rens so - li - ga
da - gar vi sjung - a var vi gå! Hal - lå! Hal - lå!

G C Am
När vårliga vindarna susa
D7 G
när natt liksom dag äro ljusa
C Am
ja, då skola sångerna brusa
G D7 G C G
vi sjunga var vi gå, hallå, hallå!

Du som är ung, kom med och sjung,
C Am
och sitt ej hemma slö och tung.
D7
Vår sångartropp han gångar opp
G D7 G
på kullens allra högsta topp.
C Am
I sommarens soliga dagar
G D7 G
vi sjunga var vi gå, hallå, hallå!

G C Am
Bland mognande skördar, som gunga,
D7 G
vi vandra i klunga och sjunga.
C Am
De gamla som hör oss, bli unga.
G D7 G C G
Vi sjunga var vi gå, hallå, hallå!

Du som är ung.....

G C Am
När höstvindar ila så kalla
D7 G
när vita små flingorna falla,
C Am
vid minnet så tralla vi alla.
G D7 G C G
Vi sjunga var vi gå, hallå, hallå!
Du som är ung.....

Texten till *I sommarens soliga dagar* är författad av Gustaf E. Johansson.
Melodin är mycket äldre och fortfarande finns det kanske några som känner igen sången som *En jägare gick sig att jaga*....
Den finns återgiven i Svenska folkvisor - Visor till gitarr 4.

Uti vår hage

Ut - i vår ha - ge där väx - a blå bär. Kom hjär - tans fröjd!

Vill dumig nå - got så träf - fas vi där. Kom lil - jor och ak - vi - le - ja, kom

ro - sor och sa - li - vi - a, kom lju - va krus - myn - ta, kom hjär - tans fröjd!

Em D G
Fagra små blommor där bjuda till dans.

D G C G
Kom hjärtans fröjd.

Em Am D
Vill du så binder jag åt dig en krans.

H7 Em H7
Kom liljor och akvileja,

Em H7
kom rosor och salvia

Em Am
kom ljuva krusmynta,

Em H7 Em
kom hjärtans fröjd.

Em D G
Kransen den sätter jag sen i ditt hår.

D G C G
Kom hjärtans fröjd.

Em Am D
Solen den dalar, men hoppet uppgår.

H7 Em H7
Kom liljor och akvileja....

Em D G
Uti vår hage finns blommor och bär.

D G C G
Kom hjärtans fröjd.

Em Am D
Men utav alla du kärast mig är.

H7 Em H7
Kom liljor och akvileja...

Det var en gång en man, som hade sju söner. De voro mycket egensinniga och brukade ofta kivas. Deras fader hade länge med bekymmer märkt detta och gjort allt möjligt för att få dem eniga och goda, men allt var förgäves. En dag kallade han dem till sig och visade dem sju käppar, som han sammanbundit i en knippa. Han lovade tillika att giva hundra kronor åt den, som kunde bryta av den tjocka knippan.

Uppmuntrad av faderns löfte, fattade en av sönerna knippan och försökte bryta sönder den. Men huru han än ansträngde sig, kunde han ej bryta av käpparna. Då försökte en annan av dem med lika liten framgång. Så gick det även för de övriga. Slutligen tappade de modet, lämnade tillbaka knippan till fadern och sade: "Det är omöjligt att bryta av knippan."

Fadern log och sade: "Ingenting är lättare." Han lossade nu bandet, varmed käpparna höllos samman, och bröt sedan av den ena käppen efter den andra med största lätthet. "Ja, på det sättet", ropade sönerna, "är det visserligen lätt; det kunde till och med en liten gosse göra." Då sade fadern: "Såsom det är med dessa käppar, så är det också med er, mina barn; där enigheten är borta, där bor svagheten inne, ty **endräkt när, men tvedräkt tär.**"

Ur Läsebok för Folkskolan Årsk. 1 och 2

Å jänta å ja

f A Dahlgren
Värmländsk polska

Å jän - ta å ja, å jän - ta å ja allt up - på lan - da - vä - gen å ja å
jän - ta å ja, å jän - ta å ja allt up - på lan - da - vä - gen. Där
möt - te hon mig en mor - gon så klar då so - la ho sken på him - me - len så rar å
vac - ker som lju - san da - gen ho var. Mitt hjär - te, vart tog dä vä - gen?

Å jänta å ja, å jänta å ja
allt på missommersvaka, å ja
å jänta å ja, å jänta å ja
allt på missommersvaka
Där råka vi varann mä fräsande fröjd
å allri ja nånsin känt mej så nöjd
ja kasta mina ben i himmelens höjd
och hoppa över alle taka.

Å jänta å ja, å jänta å ja
allt i Ransäters körka, å ja
å jänta å ja, å jänta å ja
allt i Ransäters körka.
Där stodo vi nu vid altaret just
å lovade tro i nöd och i lust
å allt till den allra sistaste pust
så troget varandra dörka.

Slakten är värst

Det har kommit ett par röda hundar till herrgårn, sade räven.
”De är verkligen lika mig, jag förstår att vi är släkt.
Och det tycker jag är roligt, för alla säger, att det är mycket fina hundar.”
Så en dag var patron Berg ute på jakt med sina röda hundar.
Hundarna drevo upp räven. Och räven flydde för brinnande livet.
Skatan satt uppe på en gren och såg på.
”Ha ha, det är ju dina släktingar, Mickel”, skrattade hon.
”Varför stannar du då inte och gör bekantskap med dem?”
”Har du inte hört, att slakten är värst?” skrek räven till svar.
Och så kilade han på.
Därav kommer ordspråket: Slakten är värst, sa räven om de röda hundarna.

Tre trallande jäntor

Gustaf Fröding
Felix Körting

 Där ging - o trejän - tor i so - len på vä - gen vid Lin - da - ne Le. De

 sväng - de, de svep - te medkjo - len de tral - la - de al - la de tre. Tra

 la la lala tra la lala lala tra la lala la la la la la tra

 la la lala tra la lala lala tra la la lala la la la la la.

A
 De gingo i takt som soldater
 E7 A
 och sedan så valsade de.

Och "Udden är så later",
 E7 H7 E
 de trallade alla de tre.

A
 Tralalalalala, tralalalalala
 E
 tralalalalala, tralalalala
 hm
 tralalalalala, tralalalalala
 E7 A D A
 tralalalalala, tralalalala.

A
 Men när som de kommo till kröken
 E7 A
 av vägen vid Lindane Le

de ropade alla: "Hör göken!"
 E7 H7 E
 sen skvätte och tystnade de.

A
 Tralalalalala.....

A
 Och tego så tyst som de döda
 E7 A
 och rodnade alla de tre,
 men varföre blevo de röda
 E7 H7 E
 och varföre tystnade de?

A
 Tralalalalala.....

A
 (Jo!) Det stod tre studenter vid kröken
 E7 A
 och flinade alla de tre,
 och härmde och skreko: "Hör göken!"
 E H7 E
 och alla så trallade de.
 A
 Tralalalalala.....

Den första gång jag såg dig

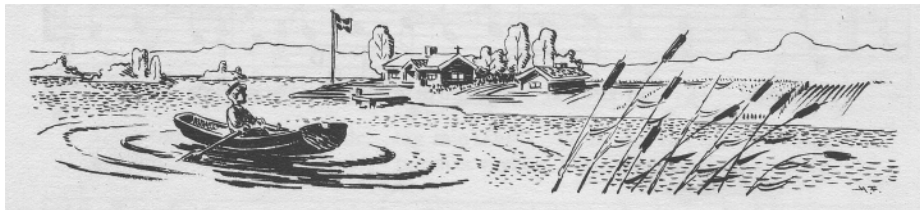
Birger Sjöberg

Den förs - tagång jag såg dig, det var en som - mar - dag på för - mid - dan då so - len lys - te
klar. Och äng - ens al - la blom - mor av mång - a hund - ra slag de
sto - do bu - gan - de i par vid par. Och
vin - den drog så sak - te - lig och ne - re in - vid stran - den där
smög en böl - ja kär - leks - full till snäc - kan ut - i san - den. Den förs - ta gång jag såg dig det
var en som - mar - dag, den förs - ta gång jag tog dig ut - i han - den.

D G D
Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
E7 A7
så bländande som svanen i sin skrud.
D G D
Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn
A E7 A
liksom ett jubel utav fåglars ljud.
A7 D G D
Då ljud en sång från himmelen, så skön som inga flera;
A7 Hm E7 A7
det var den lilla lärkan grå, så svår att observera.
D G D
Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
Em D A7 D
så bländande och grann som aldrig mera.

Alltid stabas alltid med två l.
Aldrig stabas aldrig med två l.
Låt stå!

^D Och därför när jag ser dig, om ock i vinterns dag,
^{E7} då drivan ligger glittrande och kall,
^D nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska slag
^A och vågens frus i alla fulla fall.
^{A7} Nog tycker jag ur dunig bädd sig gröna växter draga
^{A7} med blåklint och med klöverblad, som älskande behaga,
^D att sommarsolen skiner på dina anletsdrag,
^{Em} som rodna och som stråla och betaga.

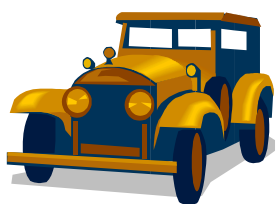

Här är gudagott att vara Gunnar Wennerberg

^D Här är gu - da - gott att va - ra. O, vad li - vet
^{A7} dock är skönt! Hör, vad fröjd från fåg - lars ska - ra
^D se, hur grä - set ly - ser grönt! Hum - lan sur - rar
^G fjä - riln prä - lar lär - kan slår i skyn sin drill och ur
^{A7} nek - tar - fyll - da skå - lar dric - ka oss små blom - mor till.

Nu ringer det för sista rasten...

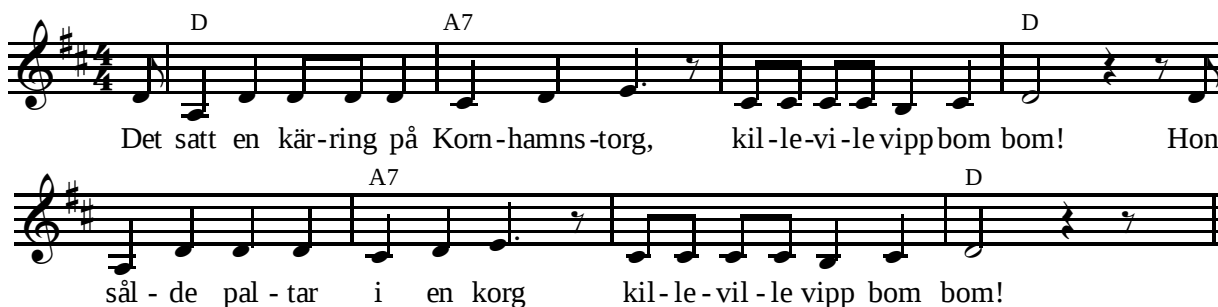
Uppå våran gård Melodi: *Dolkan går*

Under det andra världskriget använde armén de breda däcken som fanns på många bilar. Därför stod det Fordar upplade utan hjul och utan däck lite varstans i landet!

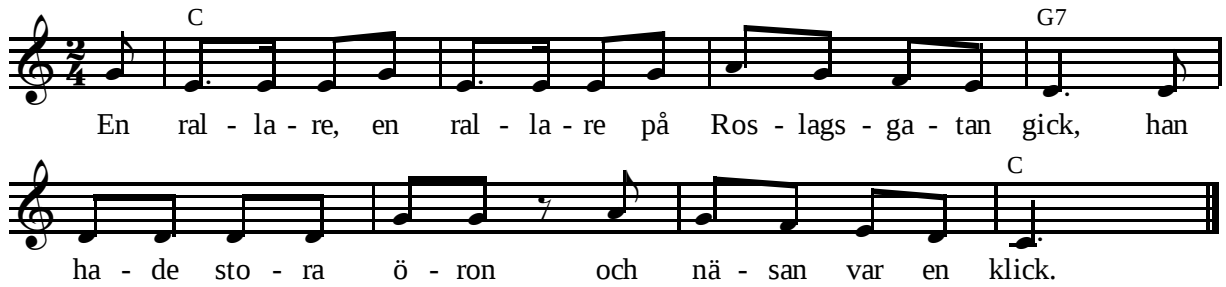
Och tittar man där bak så har den inget flak
och tittar man där förarn satt så finns det ingen ratt!
Den går på terpentin och smör och margarin
Den går som en trumpetaket i Johanssons staket!
Och Johansson kom ut med bössan full av krut
sen så minns jag inget mer så nu är visan slut!

Det satt en kärring på Kornhamnstorg

Då kom där en gubbe med krokig nos, kille ville vipp bom bom!
Han tog en palt och sprang sin kos, kille ville vipp bom bom!
Då ropa kärringen på polis, kille ville vipp bom bom!
I stället kom en stöddig gris, kille ville vipp bom bom!
Och så fick gubben sitta i arrest, kille ville vipp bom bom!
Och där fick han kaka ärter och fläsk, kille ville vipp bom bom!

Visan om Tjabo rallare

En ral - la - re, en ral - la - re på Ros - lags - ga - tan gick, han
ha - de sto - ra ö - ron och nä - san var en klick.

Och byxorna de hasade och skorna mitt itu
han skulle gå och möta sin rara lilla fru.

I hörnet stod en annan och rökte sina bloss
med tjugig lock i pannan: "Kom Tjabo ska vi slåss!"

Den ene fick en kubbe, den andre fick en smäll
å gör dej inte mallig en annan lördagskväll!

Och Tjabo gick sen vidare, han hitta ett paket
han trodde det var tobak, men det var dynamit.

Han stoppa det i pipan och tände sedan på
och pipan sprack i bitar och Tjabo likaså.

Begravningen var billig, den börja klockan sju
men kistan var för liten, så tårna dom stack ut. (Tittut)

Bä, bä, svarta get

Bä, bä, svar - ta get, var det du som sket?
Nej, nej, kä - re kung, det var Mar - tin Ljung!

Variant: Nej, nej, kära barn, det var Gunde Svan!

Långt bort i skogen

J.O. Laurin

Långt bort i sko - gen där trä - den väx - a hö - ga, dan - sar bäs - ken ge - nom da - len
un - der mun - ter sång. Sip - pan i lun - den slår upp sitt kla - ra ö - ga
so - len vär - mer vå - ren kom - mer till oss än en gång. Tra la la la la,
tra la la la la, so - len vär - mer, vå - ren kom - mer till oss än en gång.

A
Hör, huru trastarna sjunga uti hagen,
D A E7 A
humlan surrar, gräset växer, allt är liv och lust.
Rosen hon doftar av morgondaggen tvagen.
D A E7 A
O, hur härligt att få vara här på Sveriges kust!
E7 A
Tra la la la la, tra la la la la,
D A E7 A
o, hur härligt att få vara här på Sveriges kust!

Flitig var! och du skall vinna
hälsa, munterhet och bröd;
vägen till din hydda finna
då ej ledsnad eller nöd.

Men låt *ordning* taga vara
på vad fliten samlat har!
Var betänkt en skärv att spara
för din sena ålders dar!

Och *var from!* Det är det sista,
första utav alla bud,
ty om världen all vi mista,
hava vi dock allt i Gud.

Fjäriln vingad

E. M. Bellman

D A7 D Em A7 D

Fjä-riln ving-ad syns på Ha-ga, mel-lan dim-mors frost och_ dun, sigsitt

A7 D Em A7 D

grö - na skjul til - la - ga och i blom-man sin_ pau_ lun; mins-ta

H7 Em A7 D

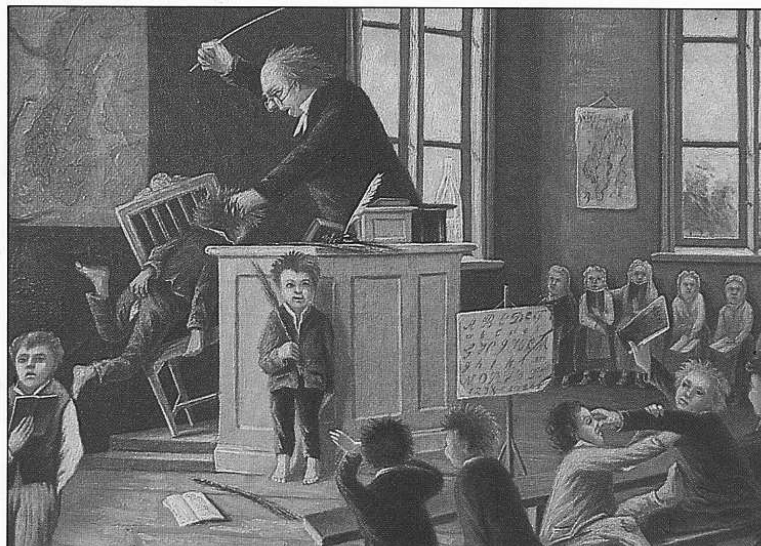
kräk i kärr och sy - ra, nyss av so - lens vär - ma väckt_ till en

A7 D Em A7 D

ny hög - tid - lig y - ra el - das vid se - fi - rens_ fläkt.

D A7 D
Fjäriln vingad syns på Haga,
Em A7 D
mellan dimmors frost och dun,
A7 D
sig sitt gröna skjul tillaga
Em A7 D
och i blomman sin paulun;
H7 Em
minsta kräk i kärr och syra
A7 D
nyss av solens värma väckt
A7 D
till en ny högtidlig yra
Em A7 D
eldas vid sefirens fläkt.

D A7 D
Haga i ditt sköte röjes
Em A7 D
gräsets brodd och gula plan;
A7 D
stolt i dina rännlar höjes
Em A7 D
gungande den vita svan;
H7 Em
längst ur skogens glesa kamrar
A7 D
höras täta återskall
A7 D
än från den graniten hamrar
Em A7 D
än från yx i björk och tall.

Den här ljuva sommartid

*E Gerhardt
N Söderblom*

C Am F C G Em G

I den - na lju - va som - mar - tid gå ut, min själ och gläd dig vid den

Dm G7 C F Dm G

sto - re Gu - dens gå - vor. Se hur i pry - d - ning jor - den står, se

Em Am F Dm G7 C

hur för dig och mig hon får så un - der - ba - ra hå - vor.

C Am F C
Av rika löv är grenen full
G Em G
och jorden täckt sin svarta mull
Dm G7 C
med sköna gröna kläder.
F Dm G
De fagra blommors myckenhet
Em Am F
med större prakt och härlighet
Dm G7 C
än Salomos dig gläder.

C Am F C
Behåll mig till ditt paradiset
G Em G
och låt mig på de trognas vis
Dm G7 C
i dina gårdar grönska.
F Dm G
Låt mig få tjäna dig allen,
Em Am F
i trohet sann, i kärlek ren,
Dm G7 C
så vill jag mer ej önska.

En vänlig grönskas rika dräkt

*Carl David af Wirsén
Waldemar Ahlén*

D G A7 D E A

En vän - lig gröns - kas ri - ka dräkt har smyc - kat dal och äng - ar. Nu

D G A7 D A D E A

sme - ker vind - dens ljum - ma fläkt de fag - ra ör - te - säng - ar, och

E A D G A E A

so - lens ljus och lund - dens sus och vå - gens sorl bland vi - den för -

Em A7 D

kun - na som - mar - ti - den.

2. Sin lycka och sin sommarro
 de yra fåglar prisa:
 Ur skogens snår, ur stilla bo
 framklingar deras visa.
 En hymn går opp
 av fröjd och hopp
 från deras glada kväden
 från blommorna och träden.

3. Men Du, o Gud, som gör vår jord
 så skön i sommarns stunder,
 giv att jag aktar främst Ditt ord
 och Dina nådestunder.
 Allt kött är hö,
 och blomstren dö,
 och tiden allt fördriver;
 blott Herrens ord förbliver.

Den blomstertid nu kommer

Israel Kolmodin
 Svensk folksmelodi

Den blom - ster - tid nu kom - mer med lust och fäg - ring stor. Du
 nal - kas, lju - va som - mar, då gräs och grö - da gror. Med
 blid och liv - lig vär - ma till allt som va - rit dött, sig
 so - lens strå - lar när - ma och allt blir å - ter - fött.

De fagra blomsterängar
 och åkerns ädla säd,
 de rika örtesängar
 och lundens gröna träd,
 de skola oss påminna
 Guds godhets rikedom
 att vi den nåd besinna
 som räcker året om.

Man hörer fåglar sjunga
 med mångahanda ljud;
 skall icke då min tunga
 lovsäga Herren Gud?
 Min själ, upphöj Guds ära,
 stäm upp din glädjesång
 till den som vill oss nära
 och fröjda på en gång.

Innehåll i Jag minns den ljuva tiden

Ack, nu är det vinter!	20
Ack, Värmeland du sköna	13
Alla fåglar kommit re´n	23
Anne-Marie och Pelle	15
Blinka lilla stjärna	7
Bred dina vida vingar	10
Bä, bä svarta get	37
Den blomstertid nu kommer	41
Den första gång jag såg dig	34
Den signade dag	11
Det satt en kärring på Kornhamnstorg	25
Det var på EPA vi mötte varandra	25
Din klara sol	9
Du gamla, du fria	12
Du mörka gran	19
Du ska få min gamla kortlek	25
En vänlig grönskas rika dräkt	40
Fjäriln vingad	39
Flugans stolta gång på rullgardinen	27
Här är gudagott att vara	35
Härlig är jorden	10
Hör hur västanvinden susar	24
Hösten är kommen	19
I denna ljuva sommartid	40
I sommarens soliga dagar	30
Ingeborg på pottan satt	14
Jag minns den ljuva tiden	5
Kalle P.	15
Kiss i sängen och ha det bra	26
Kom, hör min vackra visa	17
Kom, min lilla	8
Kungssången	12
Litet bo jag sätta vill	16
Långt bort i skogen	38
Längtan till landet	27
Min far, han har...	14
Morgon mellan fjällen	9
Morgonsolen redan strålar	8

Nu grönskar det	28
När vi sitta i vår bänk	7
Plocka vill jag skogsviol	18
Sitter inte kärringe på gärsgårn	26
Säg mig, du lilla fågel	16
Tre trallande jäntor	33
Tryggare kan ingen vara	6
Under Paris broar	26
Uppå våran gård	36
Uti vår hage	31
Vem kan segla förutan vind	6
Vi gå över daggstänkta berg	29
Vi lossa sand	15
Videvisan	21
Visan om Tjabo rallare	37
Vårvindar friska	22
Å jänta å ja	32

Förlagsrättigheter till sångerna:

En vänlig grönskas rika dräkt
I sommarens soliga dagar
Nu grönskar det
Videvisan
Nordiska Musikförlaget/Ehrlingförlagen

Vi gå över daggstänkta berg
Abraham Lundquist AB

Visor till gitarr

2

Jag minns den ljuva tiden

Sånger från lektioner och raster

Jag minns den ljuva tiden innehåller 55 sånger från skoltiden.
Vi gå över daggstänkta berg, Uti vår hage, Vem kan segla förutan vind
och många andra sånger som de flesta av oss minns än i dag.

Alla sånger sjöngs minsann inte under sångtimmarna.
Under rasterna sjöngs det helt andra texter av små odågar över hela landet.
Visan om Kalle P, och Flugans stolta gång på rullgardinen
är bara ett par exempel på hur barn diktat om visor
de förmodligen redan hade hört till leda.

Mycket nöje med sångerna!

Visor till gitarr

1. Gitarrskola
- 2. Skolsånger**
3. Skillingtryck
4. Svenska folkvisor
5. Astrids sånger
6. Sång- och danslekar
7. Carl-Michael Bellman
8. Kaffetåren
9. Konsten att sjunga och spela utantill
10. Julsånger

Musik att minnas

Källslätten 12
647 91 Mariefred
www.musikattminnas.se